

Warszawa, 9 lutego 2018 r.

Opinia do ustawy o ratyfikacji Porozumienia między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Danii o zmianie i zakończeniu obowiązywania Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Danii w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, podpisanej w Kopenhadze dnia 1 maja 1990 r.

(druk nr 733)

I. Cel i przedmiot ustawy

Istotą ustawy jest wyrażenie przez Parlament zgody na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Porozumienia między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Danii o zmianie i zakończeniu obowiązywania Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Danii w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, podpisanej w Kopenhadze dnia 1 maja 1990 r., zwanej dalej „Umową”.

Inicjatorem Porozumienia, które ma być przedmiotem ratyfikacji jest Ministerstwo Spraw Zagranicznych Królestwa Danii.

W następstwie Porozumienia Umowa utraci moc. W postanowieniu przejściowym Porozumienia przewidziano, że żadne z postanowień Umowy nie pozostanie w mocy w odniesieniu do inwestycji dokonanych przed dniem utraty mocy przez Umowę.

W uzasadnieniu do projektu ustawy wskazano, że obowiązywanie Umowy jest kwestionowane przez Komisję Europejską z uwagi na niezgodność Umowy z prawem unijnym. Podobne umowy Rzeczypospolita Polska zawarła również z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej (z wyjątkiem Irlandii i Malty; umowa z Włochami wygasła w dniu 9 stycznia 2013 r., ale w odniesieniu do inwestycji dokonanych przed tą datą obowiązywała ona do dnia 9 stycznia 2018 r.).

Umowa, której dotyczy Porozumienie, zapewnia inwestorowi i jego inwestycjom z państwa – Strony Umowy na terytorium państwa – drugiej Strony pełną ochronę oraz możliwość dochodzenia roszczeń przed międzynarodowym trybunałem inwestycyjnym (arbitrażowym). W ocenie Komisji Europejskiej postanowienia Umowy mogą być sprzeczne z prawem unijnym w szczególności w zakresie swobód: przepływu kapitału, przedsiębiorczości i świadczenia usług oraz z podstawowymi zasadami prawa unijnego (zasadą nadrzędności, jedności, skuteczności i pewności). Komisja Europejska wyraża również wątpliwości co do sposobu uregulowania w Umowie problematyki rozstrzygania sporów inwestycyjnych i wskazuje, że postanowienia w tym zakresie mogą być sprzeczne z wyłączną kompetencją sądów Unii Europejskiej.

Ponieważ z treści Umowy wynika, że dotyczy ona kategorii spraw wymienionych w art. 89 ust. 1 pkt 2 i 5 Konstytucji, na mocy art. 241 ust. 1 Ustawy Zasadniczej Umowę tą uznaje się za umowę międzynarodową ratyfikowaną za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie. W następstwie ratyfikacja Porozumienia wymaga również zgody wyrażonej w ustawie.

Ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 58. posiedzeniu w dniu 8 lutego 2018 r. Projekt ustawy był przedłożeniem rządowym (druk sejmowy nr 2161). Marszałek Sejmu skierował projekt do Komisji Spraw Zagranicznych do pierwszego czytania. Komisja po rozpatrzeniu projektu na posiedzeniu w dniu 25 stycznia 2018 r. wniosła o uchwalenie projektu bez poprawek (druk sejmowy nr 2209). W trakcie II czytania nie zgłoszono wniosków legislacyjnych. Ostatecznie Sejm uchwalił ustawę w brzmieniu zaproponowanym w przedłożeniu.

III. Uwagi szczegółowe

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Iwona Kozera-Rytel

Główny legislator